

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C212 – CUL29**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 4 mei 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van de digitale kloof bij jongeren	3
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitgaansmogelijkheden van jongeren in Brussel	6
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de overname door de VRT van het aandeelhouderschap van 100 percent in de Var	
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de aankoop van Var-aandelen door de VRT	13

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van de digitale kloof bij jongeren

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Voorzitter, eigenlijk stel ik deze vraag aan de minister van Jeugd, maar des te meer ook aan de minister van Onderwijs en Gelijke Kansen. Minister, ik hoop dat mijn vraag ook uw alter ego's bereikt. Hopelijk kunnen zij in de toekomst een oplossing helpen vinden.

Op 25 maart 2010 werd tijdens een studievoormiddag van het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen de zogenaamde JOP-monitor voorgesteld. 'JOP' staat voor jongerenonderzoekplatform. Het gaat om een samenwerking tussen verschillende universiteiten. De vakgroep Sociale Agogiek van de Universiteit Gent presenteerde het onderzoek 'Jongeren en media: van mediavreemden tot hybride meerwaardezoekers'. Ze onderzochten het gebruik van traditionele media, zoals kranten, tijdschriften, radio en tv, maar ook van nieuwe media: pc, internet, mp3, gsm, spelconsoles enzovoort. Bij de nieuwe media valt op dat 99 percent van de jongeren een gsm heeft. 98 percent kan thuis tv kijken, 96 percent heeft thuis een pc. Veel minder jongeren hebben een mp3 of spelconsoles – 80 en 58 percent – maar dat lijkt mij ook minder noodzakelijk.

Wat mij wel enigszins verontrust, is dat slechts 93 percent een internetverbinding heeft. 7 percent heeft dus geen toegang tot het internet. 46,2 percent deelt de toegang tot het internet met andere familieleden, 46,8 percent bezit een persoonlijke toegang. Uitgesplitst naar leeftijd heeft 98 percent van de 12- tot 13-jarigen toegang tot het internet en slechts 87 percent van de 26- tot 30-jarigen. De onderzoekers besluiten dat 9 percent van de jongeren mediavreemden zijn en slechts in beperkte mate consumenten van nieuwe media. Deze digitale kloof kunnen we misschien eerder verwachten bij volwassenen, maar blijkt dus ook nog bij jongeren te bestaan.

Ik denk dat iedereen het erover eens is dat mediavreemden achterop dreigen te geraken en dat de digitale kloof, zeker bij jongeren, moet worden weggewerkt. Er is vanuit verscheidene beleidsdomeinen overleg nodig: Jeugd, Media, misschien ook Gelijke Kansen. Wat is de rol van het onderwijs? In de beleidsnota's wordt er ook naar de digitale kloof verwezen, al dan niet specifiek bij jongeren. Mijn bekommernis is dat er wordt samengewerkt, en niet naast elkaar.

Hebt u cijfers over het aantal leerlingen dat via de school internettoegang heeft? Op welke manier tracht de overheid ervoor te zorgen dat elke jongere internettoegang heeft: thuis, via de ouders, via de school, of beide? Of zijn er andere mogelijkheden? Welke keuze maakt de overheid hierin? Is het de taak van het onderwijs om ervoor te zorgen dat alle jongeren internettoegang hebben? Wat is de rol van de school of het onderwijs om aan jongeren maximale internettoegang te bieden? Hoe wordt er afgestemd tussen de beleidsdomeinen Media, Jeugd en Onderwijs? Wanneer mogen wij hier beleidskeuzes verwachten? Wie speelt daarin welke rol? Op welke manier kunnen wij de mediavreemden aanzetten tot het gebruik van nieuwe media en de digitale kloof dichten?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me graag aan omdat media en internet belangrijk zijn voor onze jongeren. In de vorige legislatuur hebben we uitgebreid gediscussieerd over media en jongeren. Toen is in een resolutie het voorstel verwoord om een Kenniscentrum Mediawijsheid op te richten. Ook nu moeten we onderzoeken hoe we de eventuele digitale kloof bij jongeren moeten dichten. Kunt u, als betrokken minister verantwoordelijk voor het jeugdbeleid, iets meer zeggen over de oprichting van dat

Kenniscentrum Mediawijsheid? Hoe staat het met het uitwerken van programma's of acties? Wat is de stand van zaken?

Er is de internettoegang op school of thuis of beide. Zijn er nog andere mogelijkheden? In verschillende gemeenten worden acties ondernomen om de digitale kloof te dichten, bijvoorbeeld door internettoegang in bibliotheken en andere locaties waar internettoegang aan specifieke doelgroepen wordt aangeboden. Hebt u een zicht op deze initiatieven? Weet u welke gemeenten daarmee bezig zijn? Zorgen die acties voor een toegevoegde waarde? Worden zo ook jongeren bereikt? Zou het nuttig zijn om die acties te ondersteunen? Hoe plaatst u dat in het globale kader?

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, collega's, ik wil nog enkele elementen vermelden. De overheid kan via allerlei programma's de aanschaf van een pc en een internetverbinding stimuleren, maar men kan niemand verplichten een pc in huis te hebben. Kinderen die thuis geen pc of internetverbinding hebben, moeten elders die toegang verwerven. Dat moet in de eerste plaats op school gebeuren, en in tweede orde in de bibliotheken. Ik woon in een plattelandsgemeente, en daar kunnen jongeren op woensdag en zaterdag in de bibliotheek internetten.

De digitale kloof gaat niet enkel over het bezit van een pc en toegang tot internet, maar ook over de capaciteiten om ermee te werken en er kritisch mee om te gaan. Het onderwijs heeft daarin een belangrijke taak, want de scholen moeten wijzen op de mogelijkheden en valkuilen van het internet. Het Kenniscentrum Mediawijsheid dat minister Lieten zal oprichten, kan daarin een belangrijke rol vervullen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, als men over de digitale kloof spreekt zoals in het onderzoek gebeurt, maakt men een onderscheid tussen twee niveaus: het al dan niet toegang hebben tot internet en het al dan niet hebben van vaardigheden om met internet om te gaan. Dat onderscheid is belangrijk.

Als we de cijfers bekijken en de opsplitsing per leeftijdscategorie maken, dan komen we tot de vaststelling dat het probleem zich vooral situeert bij de 26- tot 30-jarigen. Zij zorgen er ook voor dat het gemiddelde zo laag ligt. Het gemiddelde van de toegang van de 12- tot 25-jarigen bedraagt 95 percent en dat voor de groep van de 12- tot 18-jarigen 97 percent. Het kan dus nog altijd beter, maar er zijn dus grote stappen vooruit gezet.

Het JOP-onderzoek stelt bovendien dat de internettoegang van de 14- tot 30-jarigen hoog ligt en verwijst daarvoor naar de overzichtsstudie uit 2009 waaruit blijkt dat het Vlaamse Gewest qua internettoegang boven het Europese gemiddelde zit. Het onderzoek verwerkte cijfers van eind 2008. Volgens het meer recente Apestaartjarenonderzoeksrapport van Jeugdwerknet en Graffiti Jeugddienst, dat in samenwerking met de onderzoeksgroep MICT van het Interdisciplinair Centrum voor BreedBand (IBBT) is uitgewerkt, bezit 98 percent van de eerste- tot zesdejaars in het secundair onderwijs over een internetaansluiting thuis. Het cijfer van de 9 percent 'mediavreemden' moet enigszins worden genuanceerd, want het gaat over jongeren die weinig media in het algemeen consumeren, dus niet louter nieuwe media of het internet. Zij lezen weinig tijdschriften, lezen amper de krant en luisteren weinig naar de radio. Het gaat om een groep jongeren die grotendeels al meer dan 5 jaar aan het werk is en daarbij weinig met internet of media in contact komen.

Toch deel ik uw verzuhting en vind ik het belangrijk dat alle kinderen en jongeren toegang hebben tot de media en er kritisch mee leren omgaan. Er mogen geen 9 percent maar wel 0 percent mediavreemden zijn. Alle mediagebruikers en dus niet het minst de jonge moeten de nodige vaardigheden verwerven om adequaat met nieuwe media om te gaan. Het is de

expliciete opdracht van de hele Vlaamse Regering om de digitale kloof te dichten, met bijzondere aandacht voor de meest kwetsbaren in onze samenleving.

Bijna alle scholen beschikken over een internetverbinding voor didactische doeleinden. In 3,2 percent van de scholen is dit nog niet zo. Dat betekent dat in principe bijna alle leerlingen via de school toegang hebben tot ICT. Directies, vooral die in het basisonderwijs, zeggen dat de beschikbare computers onvoldoende toegankelijk zijn na de schooluren. Dit blijkt uit de zopas opgeleverde ICT-monitor.

Er worden heel wat initiatieven genomen, op verschillende terreinen en niveaus. Bij de federale overheid loopt het Nationaal actieplan ter bestrijding van de digitale kloof. Het loopt dit jaar af. Daaronder vallen de twee initiatieven: 'Internet voor iedereen' en 'start2surf@home'. Volgend jaar zal men dat moeten evalueren. Dankzij mijn onderwijsbeleid hebben kinderen en jongeren via de school toegang tot het internet. Daartoe is in 2007 een volledig nieuw ICT-curriculum ingevoerd dat op het einde van de eerste graad secundair onderwijs behaald moet zijn. Verder werd er een ondersteuningsbeleid uitgebouwd om scholen te ondersteunen bij de invoer van ICT. De pijlers van dat ondersteuningsbeleid zijn infrastructuur, vorming van leerkrachten, voorzien in digitale leerobjecten, het versterken van het beleidsvoerend vermogen op ICT-vlak en onderzoek en monitoring.

Het aspect gelijke kansen en de problematiek van de digitale kloof vormen precies een van de hoofdredenen om ICT op die manier te verankeren in het leerplichtonderwijs. De focus ligt daarbij niet zozeer op de digitale kloof in de zin van toegang tot ICT, maar op de digitale kloof tussen zij die over de noodzakelijke competenties beschikken om ten volle van de voordelen van ICT te genieten en zij die deze competenties niet hebben. In mijn jeugdbeleid zijn diverse organisaties aan de slag die met het tweede aspect bezig zijn door competenties van kinderen en jongeren te versterken. Zo werkt Jeugdwerknet samen met vzw Jong om kwetsbare kinderen en jongeren kritisch te leren omgaan met nieuwe media.

Ook elke openbare bibliotheek beschikt over een internettoegang. Het is al sinds 1996 een opdracht van bibliotheken om op een faciliterende en stimulerende manier toegang te verlenen tot digitale toepassingen. Sinds de oprichting van Bibnet zorgt de Vlaamse overheid ervoor dat bibliotheken ook in een digitale omgeving een meerwaarde voor hun publiek kunnen betekenen. Momenteel loopt er een proefproject van het onderwijsveld en een drietal bibliotheken over digitale geletterdheid.

Tot slot heeft de minister van Media ook de Digitale Week en meer in het bijzonder de studiedag in het Vlaams Parlement rond Mediawijsheid gesteund. Dit toont dus aan dat de Vlaamse overheid in haar geheel – dus ikzelf maar ook mijn collega's –, kinderen en jongeren zo veel mogelijk toegang tot het internet proberen te bieden.

De rol van het onderwijs situeert zich op twee niveaus: enerzijds zorgen dat jongeren die thuis niet over ICT beschikken, via de onderwijsinstellingen toch toegang hebben tot technologie en ermee leren werken, en anderzijds het op een hoger niveau brengen van de ICT-kennis en -vaardigheden, zodat het ICT-gebruik ook kritisch en beredeneerd gebeurt. Dat is precies waar de nieuwe ICT-eindtermen, en vanaf 1 september ook de nieuwe vakoverschrijdende eindtermen, op gericht zijn.

Zoals blijkt, gebeurt er dus heel wat werk om de eerste digitale kloof te dichten in de verschillende domeinen. Naast Media, Jeugd en Onderwijs is ook het beleidsveld Cultuur betrokken partij. Zoals al aangegeven, zijn er de openbare bibliotheken, maar ook een aantal sociaal-culturele organisaties zoals LINC hebben het tot hun specifieke doel gemaakt om de digitale kloof te slechten voor de meest kwetsbare groepen.

Ik verwijs in dit verband naar het protocol dat door de leidend ambtenaren van de departementen Onderwijs en Vorming, en Cultuur, Jeugd, Sport en Media zal worden ondertekend. Daarbij ligt de klemtoon op de competentieontwikkeling van jongeren en op inclusie via onder meer de brede school.

In het regeerakkoord heeft de Vlaamse Regering beslist om een Kenniscentrum Mediawijsheid en Mediageletterdheid op te richten dat de verschillende initiatieven moet coördineren. Het dichten van de eerste zowel als de tweede kloof zijn daarbij beide belangrijke aspecten. Het zal daarbij ook van belang zijn om goed te bepalen wat we als de digitale kloof beschouwen en hoe we ouders daarbij kunnen betrekken. De minister van Media trekt dit, maar zowel ikzelf als de minister van Cultuur zijn nauw betrokken bij de oprichting hiervan. We hebben aan het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media en de Vlaamse Regulator voor de Media opdracht gegeven hun inhoudelijke visie op dit kenniscentrum uit te werken.

Ook mediavreemden moeten mediawijs worden. Elke jongere die dat niet is, is er een te veel. Het is cruciaal dat deze jongeren mediavaardigheden ontwikkelen die heel belangrijk zijn in het professionele en het privéleven. De scholen spelen daar een belangrijke rol in. Ook in de toekomst zal het Kenniscentrum Mediawijsheid heel nauw blijven samenwerken, sensibiliseren en iedereen in de mate dat het nog nodig is, verder bijbrengen hoe belangrijk ICT is in ons leven.

Heel belangrijk is dat we mediavreemden basiscompetenties leren om ICT-toepassingen te gebruiken op een kritische manier, en dat kan ook via het volwassenenonderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik heb begrepen dat het Kenniscentrum Mediawijsheid in de kinderschoenen staat. Er is een visie gevraagd aan de administratie. Minister, wilt u de zaak heel nauw opvolgen? We moeten de nodige aandacht geven aan jongeren inzake internet, maar ook inzake het totale mediaverhaal. Uit de discussies in aanloop naar de opmaak van een resolutie in het Vlaams Parlement, waarin we vroegen naar de oprichting van een kenniscentrum, kwam naar voren dat onderwijs bepaalde mogelijkheden heeft, maar het kan niet alles zelf. Ik hoop dat dit een inspiratie kan betekenen voor de visievorming van dat kenniscentrum.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitgaansmogelijkheden van jongeren in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, de demografische vooruitzichten van Brussel zijn bekend: de komende jaren en decennia mogen we een bevolkingsexplosie verwachten in onze hoofdstad, zeker in bepaalde wijken en gemeenten. Die zal heel wat gevolgen hebben. Momenteel praten we in dit parlement vooral over de consequenties daarvan op heel jonge leeftijd. In sommige commissies praten we over de nood aan extra kinderopvangplaatsen, in de commissie Onderwijs praten we over de capaciteitsproblemen in onze scholen.

Het spreekt voor zich dat de kinderen die er zullen bijkomen, onder andere in Brussel, groot worden. Elke leeftijd heeft zijn eigen uitdagingen. Denken we maar aan de uitdaging van tewerkstelling voor al die mensen die in Brussel zullen opgroeien. Vandaag is de jeugdwerkloosheid in Brussel al zo immens hoog. Op latere leeftijd krijgen we het probleem van de vergrijzing, rusthuizen enzovoort.

En dan is er ook de leeftijd waarop jongeren uitgaan, vanaf 14, 16 of 18 jaar. Vandaag zijn er in Brussel problemen op dat vlak. Ik hoor geregeld jongeren die vragen naar meer betaalbare

uitgaansmogelijkheden, meer geschikte infrastructuur voor jongerencultuur en jeugdwerk-activiteiten zoals fuiven enzovoort. Het gaat over meer dan fuiven. Dat probleem zal de komende jaren alleen maar scherper worden.

Als overheid moeten we kijken naar kinderopvang, onderwijs enzovoort, maar zodra die kinderen groter zijn, moeten we hun ook andere dingen kunnen aanbieden of er ten minste voor zorgen dat er een bepaald aanbod is, waarin ze hun ei kwijt kunnen. Om tal van redenen is de bestaande infrastructuur in Brussel niet altijd geschikt voor bepaalde evenementen. In gesprekken met jongeren komen dezelfde zaken vaak terug. Er zijn de gekende Brusselse cultuurtempels zoals Kaaithheater en AB, maar die zijn vaak zeer duur wat het huren van zalen betreft, en ze leggen vaak strenge voorwaarden op voor verzekering en security, waardoor de drempel te hoog wordt voor jongeren om er een fuif of concert te organiseren. Dat heeft niets te maken met het beleid van die cultuurhuizen, het is gewoon de realiteit.

Het wordt steeds moeilijker om nog interessante en betaalbare jeugdactiviteiten te organiseren. Een aantal jongerenorganisaties verplaatsen daarom hun activiteiten naar de Rand, waar bijvoorbeeld het probleem van nachtlawaai zich minder stelt. Dikwijls komt ook de infrastructuur van de gemeenschapscentra aan bod. Die zijn vaak weinig geschikt voor dergelijke activiteiten, omwille van de beschikbare accommodatie of de omgeving. Er zit een logica achter. Het kan niet de eerste doelstelling van gemeenschapscentra zijn om aan die specifieke nood te beantwoorden.

Een bijkomend probleem in Brussel en zijn negentien gemeenten is dat de stedelijke overheid of het gemeentebestuur zich vaak weinig constructief opstelt tegenover initiatieven van jongeren en geen partner is in het jeugd- en jongerenbeleid, in tegenstelling tot andere steden. Omdat ik daar mensen ken, denk ik spontaan aan Gent, Leuven of Genk. Dat is jammer, want Brussel is een belangrijke Nederlandstalige studentenstad. Denk maar aan de aanwezigheid van de VUB, de HUB, heel veel scholen en hogescholen.

Omwille van de demografische ontwikkelingen zullen de problemen die we vandaag al hebben en de noden waaraan momenteel niet wordt tegemoetgekomen, zeker groter worden. Het kernprobleem is het gebrek aan ontspanningsruimte voor jongeren.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) heeft daarover onderzoeken laten verrichten die tot dezelfde conclusie kwamen, namelijk dat het jongeren vooral ontbreekt aan fysieke ruimte om zich te ontspannen. Bijvoorbeeld het gebrek aan zwembadfaciliteiten werd aangehaald. Dat situeert zich op een ander domein, maar toch is het ergens te vergelijken. Het gaat over de mogelijkheden voor jongeren die opgroeien in een grootstad, de hoofdstad van België, Vlaanderen en Europa, om zich te ontspannen.

Collegelid Bruno De Lille van de VGC wil nagaan of gemeenschapscentra ter beschikking kunnen worden gesteld. Daarvan vallen absoluut geen mirakels te verwachten. Hij wil ook nagaan of het subsidiereglement aangepast kan worden om projecten in deze sector meer te ondersteunen. We zullen zien wat dat geeft. Ook de oprichting van een digitaal jeugdplatform wordt aangekondigd. Daarvan verwacht ik ook niet heel veel heil.

Minister, het is een moeilijke problematiek omdat het deels gewestmaterie is en Brussel is een ander gewest. Er zijn meerdere gemeenschapsmateries betrokken: Cultuur, Jongeren en Jeugd. Het heeft ook veel te maken met lokale besturen. Er zijn veel andere spelers naast de Vlaamse Gemeenschap en u als minister van Jeugd.

Minister, bent u op de hoogte van deze problematiek? Hebt u al een visie ontwikkeld?

Er zijn veel partners bevoegd om een begin van een oplossing te bieden. Hebt u al overleg gepleegd met het bevoegde VGC-collegelid om het tekort aan geschikte en betaalbare fuifzalen en ontspanningsruimtes voor jongeren te bespreken? Was u betrokken bij die interessante onderzoeken van de VGC? Is tijdens het overleg met het VGC-collegelid voor

Jeugd ook het digitaal jeugdplatform aan bod gekomen? Hebt u in dit verband al contact gehad met gemeentebesturen of Vlaamse schepenen?

Minister, hebt u overleg gehad met vzw's en andere organisaties? Ik denk bijvoorbeeld aan JES en jeugdverenigingen. Er zijn nog andere interessante actoren, die veel met jongerencultuur bezig zijn, zoals dj's, artiesten enzovoort. Het kan misschien nuttig zijn om de problematiek ook met hen te bespreken.

De cultuurhuizen zijn geen evidente optie. Toch kan het nuttig zijn om overleg te plegen met enkele Vlaamse cultuurhuizen in Brussel om na te gaan of ze zich openstellen en hoe ze zich eventueel onder voorwaarden meer kunnen openstellen voor jongereninitiatieven. Het kan interessant zijn om na te gaan hoe eventueel in bestaande culturele infrastructuur geïnvesteerd kan worden om initiatieven van Nederlandstalige jongeren meer te verankeren en tegelijk de overlast voor de burens te verminderen. Er zijn heel interessante samenwerkingen ad hoc, zoals tussen de zeer interessante vzw Je m'en fîsh en Recyclart, Release in de Beurschouwburg of Het kampioenschap van Brussel in de AB. Kan dit element meegenomen worden als een voorwaarde of een doelstelling in een convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en het cultuurhuis? Is het denkbaar dat cultuurhuizen financieel ondersteund worden als ze een open beleid voeren rond fuiven, georganiseerd door jongeren uit Brussel? Hierover zou een gesprek mogelijk moeten zijn met de minister van Cultuur. Hier is uiteraard ook voor haar een rol weggelegd.

Ik vraag mij af of het jeugdbeleidsplan rekening houdt met dat aspect van betaalbare en voldoende fuif- en concertzalen. Wij hebben daarover in de commissie Brussel enkele maanden geleden nog gesproken, zij het slechts over één specifiek element. Kunt u een stand van zaken geven over dit jeugdbeleidsplan en meer specifiek over de problematiek die wij vandaag bespreken? U bent niet alleen minister van Jeugd, maar ook van Brussel. We spreken hier over ontspanningsruimten en fuifzalen. Is het denkbaar dat het Brusselfonds middelen kan vrijmaken om ergens in Brussel een loods aan te kopen en te renoveren zodat er ook in Brussel voldoende betaalbare locaties beschikbaar zouden zijn voor de jongeren, zeker ook voor de duizenden nieuwe jongeren die er aankomen? Bent u al op zoek gegaan naar geschikte locaties, bijvoorbeeld loodsen of andere vrije leegstaande gebouwen, of bent u van plan om dat te doen, eventueel in overleg met de VGC?

Dit probleem houdt mij al een tijdje bezig. Ik praat met veel jongeren in Brussel. Dit pijnpunt komt regelmatig terug, en ik vond het daarom de moeite waard om het vandaag in onze commissie aan te kaarten.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, u als Brusselaar en als jongere, of als oudere jongere, als ik dat zo mag zeggen, maar nog altijd als jongere, bent goed geplaatst om deze problematiek te benaderen. Ik wil de vraag van de heer Delva een beetje nuanceren.

Mijnheer Delva, ik begrijp zeer goed uw bekommernis, maar men kan toch niet ontkennen dat de hele Brusselse cultuur en de media die zich erop toespitsen heel erg op de jeugd gericht zijn. Dat is toch mijn indruk. Ik heb het over tvbrussel. Het aanbod dat zich richt op de jongeren in Brussel is enorm. Alain Finkielkraut zou zeggen: "De jongeren, de jongeren, de jongeren, ze lijken wel van een andere planeet gekomen." We hebben hier een cultuur die bijna uitsluitend op de jeugd is gericht en op de gentrificatie. U weet dat dat mijn favoriete thema is. Ik zal er hier niet over uitweiden.

Mijnheer Delva, men kan toch niet ontkennen dat het beleid in Brussel, ook van de VGC, zorgt voor een enorm aanbod. Denk maar aan de oprichting van jeugdtheater BRONKS. Ik zal dat beleid hier niet verdedigen, ik moet het aanvallen. Dan zijn er ook de cultuurhuizen, bijvoorbeeld de Ancienne Belgique of het Kaaithheater. Ze hebben in Brussel een unieke functie. Ik zie niet goed in hoe die cultuurhuizen nog meer het accent gaan leggen op nog meer activiteiten voor jongeren, in plaats van de specifieke activiteit die ze op dit ogenblik

hebben: het brengen van hoogstaande cultuur. Ik vrees dat u, door de vorm van uw vraag, een ‘confusion des genres’ zult veroorzaken en dat er in het Kaaitheater ook nog jeugd-evenementen zullen moeten plaatsvinden.

Minister, we weten allemaal wat er in Brussel in demografisch opzicht aan het gebeuren is. Er komen 200.000 inwoners bij. Ook dat mengt u een beetje te veel met de problematiek. Dat zullen geen 200.000 Vlamingen zijn. Wij vormen in Brussel een openstaande cultuur, maar wij moeten toch in de eerste plaats denken aan de Vlamingen. Die vraag is wellicht te ruim en kan een andere keer aan bod komen, misschien beter in de commissie Brussel. U betreft die 200.000 mensen die er nu bijkomen al onmiddellijk bij de Vlaamse cultuur. Er zijn in Brussel 50.000 Vlaamse kiesgerechtigden. U moet dus de zaken nuanceren.

Minister, wat is uw visie op deze thema's? U kunt die visie zeker zo uit uw mouw schudden aangezien u dagelijks in deze realiteit leeft, werkt en woont.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, collega's, ik dank u voor het feit dat ik als lid van de commissie Brussel eens kan verschijnen in de commissie Jeugd. Maar het gaat dan ook om een interessante vraag van de heer Delva over de Brusselse jeugdproblematiek. Die vraag lijkt mij inderdaad hier op zijn plaats omdat regelmatig wordt verwezen naar het algemeen jeugdbeleidsplan.

In die context wil ik mij aansluiten bij de eerste en de zesde vraag van de heer Delva, en er nog enkele aan toevoegen. Het gaat om de integrale beleidsvisie op deze problematiek en om het aspect van betaalbare en voldoende fuif- en concertzalen of noem het algemene ontmoetingsruimten voor jeugd, en om de stand van zaken dienaangaande. Beide vragen interesseren mij bijzonder, te meer omdat wij in de commissie Brussel daarover op 4 maart 2010 al een vraag hadden gesteld. Minister, u antwoordde dat er al twee maal is gepraat met Brussels minister Huytebroeck en dat het de bedoeling is om ook het gesprek met de VGC aan te vatten. In de beleidsnota stelt u: “Vanuit het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering wordt volledige medewerking verleend aan de opmaak van het Vlaams jeugdbeleidsplan. En met de Franstalige minister van Jeugd neem ik het initiatief om samen een effectief jeugdbeleidsplan te ontwikkelen op maat van de Brusselse jeugd. Een breed overleg met alle betrokkenen gaat daaraan vooraf.”

Wat is de stand van zaken? Begin maart had u een beetje overleg met minister Huytebroeck, maar nog niet met de VGC. Wie bedoelt u in uw beleidsnota met ‘alle betrokkenen’? Heeft daarover al een overleg plaatsgevonden? Wat de link van het jeugdbeleidsplan van de VGC ten opzichte van het Vlaamse jeugdbeleidsplan betreft: er was hierover al op 2 april 2010 een hoorzitting. Werd op deze hoorzitting het fuifbeleid of het algemeen ontmoetingsbeleid voor jongeren als een pijnpunt van Vlaanderen en/of Brussel erkend? Op welke wijze wordt op basis van het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering volledige medewerking verleend aan de opmaak van het Vlaams Jeugdbeleidsplan, zoals in de beleidsnota staat vermeld? In de werkgroepen is het aantal Brusselse betrokkenen eerder beperkt.

Er wordt een paar keer gesproken over studies en onderzoeken. Bent u reeds in het bezit van die onderzoeken of samenvattingen ervan? Wij hebben nog geen rapporten gezien, maar weten wel dat er samenvattingen bekend zijn. Hebt u, als minister bevoegd voor jeugd en Brussel, al conclusies getrokken, eventueel voorlopige?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, zoals u zelf al aangaf in de inleiding van uw vraag zijn de komende jaren belangrijke inspanningen nodig om tegemoet te komen aan de bevolkingsexplosie in Brussel. Het lijkt me de kerntaak van de Vlaamse Regering om vooral in te zetten op basisvoorzieningen, en, geheel in de geest van decreten over het lokaal cultuurbeleid, het lokaal jeugdbeleid en het lokaal sportbeleid, een lokaal vrijetijdsbeleid over

te laten aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie en – in de mate dat zij daartoe bereid zijn – aan de Brusselse gemeenten. Zowel mijn collega's Muyters en Schauvliege als ikzelf investeren in de uitbouw van dat lokale vrijetijdsaanbod in Brussel. In mijn geval gaat dat om 6 percent van het totale budget.

De prioriteiten voor het jeugdwerkbeleid en het jeugdbeleid in de lokale beleidsplannen zijn de volgende jaren respectievelijk de brandveiligheid van lokalen en de jongerencultuur. Het zijn twee prioriteiten die het bevoegde collegelid moeten toelaten om een creatief antwoord te vinden op het probleem van ruimten voor jongeren, zoals dat ook in alle andere Vlaamse steden het geval is. Ik onderschrijf overigens die nood, die ook al opdook in de jeugdwerkbeleidsplannen van 1994, 1998, 2002 en 2006. Die gingen telkens uit van een offensieve gedachte: het recht van kinderen en jongeren op ontmoeting en ontspanning.

Daarbij is het niet de bedoeling, zoals sommigen durven te stellen, om hangjongeren aan te pakken. Jongeren hebben, zoals wij dat hadden, het recht om in de publieke ruimte 'rond te hangen', zolang ze daar niemand schade mee berokkenen. Zodra dat hangen problematisch dreigt te worden, lost men dat met een fuifzaal niet op.

Op uw punctuele vragen kan ik het volgende antwoorden. Mijn beleidsnota Jeugd is helemaal opgebouwd rond het concept 'ruimte' in al zijn betekenissen. Het ontwikkelen van een integrale beleidsvisie over de problematiek van ruimte voor ontmoeting en ontspanning in Brussel moet mijns inziens het voorwerp van het jeugdwerkbeleidsplan van het bevoegde collegelid uitmaken. Het vrijetijdsonderzoek waar u in uw vraag naar verwijst en op basis waarvan het collegelid een nieuw beleid zal voeren dat naar eigen zeggen "voor het eerst inspeelt op de behoeften van jongeren zelf" hoor ik graag vermelden. Want ik heb zelf het onderzoek nog besteld in 2008, zelf de definitie van de onderzoeksscope bepaald en het ook zelf toegewezen. Het enige wat ik niet heb gedaan, is de resultaten bekendmaken. Ik lag dus zelf aan de basis van dit onderzoek, als toenmalig Brussels minister en collegelid bevoegd voor jeugd. Natuurlijk was ik niet verbaasd over de resultaten, want we hadden voeling met het terrein. Met die studie wilden we dat gevoel toetsen en tot een objectief inzicht komen. Als 'vader' van die studie ben ik dus alleen maar blij met de resultaten.

Voor mijn beleidsvisie over het jeugdbeleid in Brussel verwijs ik graag naar het Jeugdwerkbeleidsplan 2006 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Met de nodige bescheidenheid wil ik even opsommen wat ik als Brussels minister inzake fysieke ruimte voor jeugd heb gerealiseerd: een eigen huis voor Arts Basics for Children (ABC), het kinderactiviteiten-centrum Aximax in Sint-Joost, een exclusieve jeugdinstuif in Gemeenschapscentrum De Kriekelaar in Schaarbeek, Jeugdtheater BRONKS op de Varkensmarkt – dat niet enkel jeugdtheater aanbiedt, maar ook fuifzalen bevat –, een jeugdhuis en jeugdbewegingslokalen in Sint-Agatha-Berchem en renovatie van verschillende jeugdbewegingslokalen. In de plannen voor de nieuwe gemeenschapscentra, waarvoor ik als Brussels minister de middelen vastlegde, zoals De Kroon in Sint-Agatha-Berchem of De Rinck in Anderlecht, werden ruimtes geprogrammeerd voor een jeugdculturele werking, met inbegrip van fuifruimtes.

Als minister van Mobiliteit liet ik daarenboven niet alleen een studie uitvoeren over de beschikbaarheid van leegstaande ruimtes in de metro, maar werd in metrostation Anneessens zo'n ruimte gerenoveerd voor fuif- en feestactiviteiten. Zo had ik de bedoeling om jeugdverenigingen en jongeren de kans te bieden om in hartje Brussel ondergronds te fuiven, vlak naast een tramlijn. Men kan er dus drinken – al wil ik niet tot dronkenschap aanzetten – en veilig met het openbaar vervoer naar huis keren, wat dus neerkomt op een geïntegreerd fuif- en veiligheidsbeleid. Ik neem aan dat de vzw dat ook zo ziet. Het is nu zaak om op te volgen dat die fuifzaal ook wordt gebruikt.

Ook voor jeugdhuis De Branding in Jette-Laken heb ik toen in geld voorzien, maar helaas kon met het Jetse gemeentebestuur geen oplossing worden gevonden. Mijn voorganger, de heer Anciaux heeft voor jeugdhuis 't Mutske in Laken voldoende geld uitgetrokken: 13 miljoen euro. Samen met toenmalige collega Kir heb ik ook de renovatie van gemeentelijke

zwembaden aangepakt. Voor het fameuze openluchtzwembad lag alles klaar. De architecten waren plannen aan het tekenen. Ik heb echter met veel pijn in het hart – en samen met mij duizenden jongeren in de stad, die in de zomer op zoek zijn naar water en wat groen – moeten vaststellen dat de huidige Brusselse regering de zaak heeft stilgelegd, hoewel de terreinen eigendom zijn van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Duizenden Brusselse ketjes vragen zich af waaraan ze dat hebben verdiend. We moeten in het leven altijd hoopvol blijven. Hoop doet leven, ook in deze kwestie.

Daarnaast wil ik ook verwijzen naar het departement Rits van de Erasmushogeschool in hartje Brussel. Dat heeft ook een cafetaria die wordt gebruikt als fuifruimte. Er zijn dus wel wat ruimtes. Mijnheer Delva, ik begrijp uw vraag en deel uw bekommernis. Er moet absoluut bijkomende ruimte komen voor jongeren in Brussel. Als we af en toe problemen hebben in Brussel, heeft dat vaak te maken met het feit dat er geen of onvoldoende ruimte is voor die jongeren, behalve op straat, waar men niet altijd met de beste vrienden in contact komt.

De sleutel voor een fysiek ruimtebeleid is een gewest- of gemeentebevoegdheid. De regierol ligt bij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Vooral de VGC moet in dialoog treden met alle lokale actoren. Er zijn natuurlijk nog veel mogelijkheden in Brussel. Ik denk aan de bruikbaarheid van gemeenschapscentra, cultuurhuizen, en waarom niet scholen voor fuiven en eventueel voor werk- en repetitieruimtes voor jongeren. Daar liggen mogelijkheden, maar dat is niet voor een Vlaams minister, ook al is hij bevoegd voor Brussel, en ook al blijft zijn hart in Brussel liggen.

De contacten met de Franse Gemeenschap hebben, in onderlinge overeenstemming met de agenda van de Franse Gemeenschap, afgesproken dat we nu prioritair werken aan het nakende Europese voorzitterschap. Ik moet de raad Jeugd voorzitten en zal dat doen in overleg met mijn collega's. We zijn daarmee bezig geweest en de komende maanden zullen we dat ongetwijfeld opnemen. Met de VGC zijn nog geen afspraken gemaakt om de eenvoudige reden dat het beleidsplan van de VGC, onder andere voor Jeugd, nog maar pas klaar is. Je kunt maar praten met een collegelid als zijn beleidsnota is goedgekeurd. Dat is net gebeurd, of zal weldra gebeuren. In functie daarvan kunnen we uiteraard samen zitten.

Voor mij en mijn medewerkers is het Europese voorzitterschap de prioriteit, net als de opmaak van het Vlaamse beleidsplan. Daar kruipt veel tijd en energie in, omdat we daar een concreet plan voor willen hebben, in overleg met alle actoren.

Wees gerust, we zullen Brussel niet vergeten. Het zal iets zijn voor eind dit jaar of begin volgend jaar om daar intensief met de minister voor Jeugd van de Franse Gemeenschap werk van te maken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik ben blij dat u de uitdagingen onderkent. De voorbeelden uit de vorige legislatuur waaraan u hebt meegewerkt, en mee aan de oorsprong van lag, gaan in de goede richting. Met name het onderzoek van de VGC, dat is besteld door de huidige Vlaamse minister van Jeugd, is zeker een stap in de goede richting. Dat is ook de reden waarom ik die vraag om uitleg vandaag stel.

De bal ligt misschien vooral in het kamp van de Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en bij de VGC. Minister, ik begrijp dat u overleg zult plegen met de VGC, nu het beleidsplan Jeugd klaar is. Ik begrijp ook dat u binnen enkele maanden opnieuw gesprekken gaat opstarten met de Franse Gemeenschap. Ik betreur wel dat u vanuit uw bevoegdheden Jeugd en Brussel, het stimuleren van linken vanuit het Brusselfonds niet in overweging wilt nemen. We hebben nu een minister van Jeugd die ook minister van Brussel is. Het aantal hefbomen waarover u beschikt, is minder groot dan in uw vorig leven. Daar hebt u een aantal goede zaken gedaan. Ik ben de eerste om dat te zeggen. Nu hebt u een andere functie, en natuurlijk ligt uw hart bij jongeren en bij Brussel. Daarom blijf ik vragen of we met het Brusselfonds niet iets kunnen ontwikkelen in die richting.

We spreken over BRONKS, maar mij gaat het vooral over grote evenementen, zoals ook in het buitenland, waar soms een paar duizend jongeren op afkomen. Hoe kunnen we daarvoor mogelijkheden bieden? Ik heb het niet over jongeren die elkaar al treffen in verenigingen. Die gaan met elkaar om op een gestructureerde manier, soms via overheidsvoorzieningen. Jongeren die daar niet mee te maken hebben, zitten in een heel andere cultuur. Ik vraag me af of we in die richting iets kunnen doen.

Minister Pascal Smet: Ik begrijp uw vraag, maar neem nu BRONKS. Die ruimte zou veel meer kunnen worden gebruikt. Ik woon daar toevallig vlakbij. Dat heeft wat gekost aan de gemeenschap. Je zou er veel meer mee kunnen doen, net zoals we met bepaalde scholen veel meer kunnen doen. Vandaar het idee van brede school. Ook in Brusselse gemeenschapscentra en culturele centra moeten we meer kunnen doen. U deed een goede suggestie, mijnheer Delva. In het Kaaithheater worden fuiven georganiseerd. Soms is dat wat duurder, want het is een andere infrastructuur.

We hebben BRONKS in Brussel: gebruik dat ook voor andere dan theateractiviteiten en ook op een laagdrempelige manier door niet-georganiseerde jongeren om er fuiven te organiseren. We moeten naar een systeem gaan om meer gemeenschapsinfrastructuur te gebruiken, die er nu is en te weinig wordt gebruikt. Wat het Vlaams Brusselfonds betreft, dat wil ik nog eens goed bekijken. We hebben ook heel wat andere uitdagingen. Ik denk aan de kinderopvang of het ondersteunen van kinderen die naar het Nederlandstalig onderwijs gaan. We moeten nog eens goed kijken waar we onze prioriteiten leggen. Alles wat met onderwijs te maken heeft, lijkt me iets meer voorrang te hebben.

De heer Paul Delva: Ik begrijp uw antwoord goed. BRONKS is flink bezig. Enkele lokalen van BRONKS zouden bijkomend kunnen worden gebruikt. Eigenlijk heb ik het ook over iets anders. Het gaat niet over lokalen voor enkele honderden mensen bij BRONKS of in gemeenschapscentra. Er is een vraag bij jongeren naar grote ruimtes. Dat kun je niet midden in de stad doen. Rond de kanaalzone in Brussel zijn er bijvoorbeeld veel loodsen waar je met vele honderden of enkele duizenden bij elkaar kunt komen. Het gaat over grootschalige evenementen, zoals die in Berlijn plaatsvinden. Dat hebben wij niet. BRONKS biedt daarop geen antwoord, misschien wel op andere punctuele problemen. Daarvoor moeten we verder stimulansen geven.

Ik heb het over iets dat opborrelt, spontaan ontstaat en dikwijls op enkele weken tijd wordt georganiseerd. Daarvoor is er in Brussel momenteel geen ruimte. Dat hoeft geen pasklare, chique ruimte te zijn. U weet wat ik bedoel, minister. U hebt gesproken over Anneessens. Ik weet niet waarom dat wat is stilgevallen. Ik heb het over iets gelijkaardigs of misschien nog wat groter. Daar kunnen duizenden jongeren samenkomen.

Het Brusselfonds is de doos van Pandora. We vinden er altijd oplossingen in voor van alles. Dat weet ik wel. U hebt maar één Brusselfonds, geen twee of drie, hoewel ik dat ook zou steunen. Het gaat over een bepaald bedrag dat we zouden kunnen vrijmaken en waaraan enkele duizenden jongeren echt plezier zouden hebben. Dat zijn niet enkel Vlamingen. Het zou kunnen worden georganiseerd vanuit de Vlaamse Gemeenschap, maar in alle openheid met de bedoeling om ons als interessante gemeenschap te profileren en te tonen aan andere jongeren.

De heer Erik Arckens: Minister, u hebt geen antwoord gegeven op mijn fundamentele opmerking. Er ontbreekt iets in de discussie. Misschien legt u zich erbij neer. U weet dat de cultuurhuizen in Brussel stuk voor stuk een bepaalde historische achtergrond en ontwikkeling hebben. Denk maar aan het Kaaithheater of de AB. Met alle sympathie voor de aangebrachte problematiek, vrees ik voor 'la confusion des genres'. Ik heb er niets op tegen dat er fuiven plaatsvinden in het Kaaithheater. Maar de heer Delva werpt op dat de cultuurhuizen een draaischijf zouden kunnen worden voor de kerntaak vanuit hun historische missie en dan nog eens fuifruimte. Als daarmee wordt begonnen en als dat verder en verder wordt uitgewerkt, vreest u dan niet dat zij hun historische of artistieke roeping zullen missen?

De heer Willy Segers: Ik dank u voor het uitgebreide antwoord, minister. Er zit nog voldoende materie in voor volgende vragen in deze commissie of de commissie Brussel. Een van de andere elementen uit uw beleidsnota Brussel was Brussel meer op de kaart zetten als studentenstad. Daar staan wij zeker achter. Wat de heer Delva aankaart, past daar ook wat in. Het gaat weliswaar niet direct om Brusselse jeugd, tenzij ze vanuit Brussel in die hogescholen of universiteiten zitten. Als je Brussel op de kaart wilt zetten, moet je de concurrentie aangaan met Gent en Leuven. Dat moet je niet enkel met de school- of universiteitsinfrastructuur doen, maar ook met die neveninfrastructuren. Ik ben benieuwd wat de toekomst brengt. Ik heb genoteerd dat we dit binnenkort verder zetten.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Arckens, het leidt niet tot verwarring op voorwaarde dat het Kaaitheter niet voortdurend een fuifcentrum wordt. Daarmee ben ik het eens. Als het complementair is, moet het kunnen. In de KVS organiseert de KVS zelf af en toe een Bal in de Box. Dat heeft altijd veel succes, maar niemand zal eraan twifelen dat de KVS een theater blijft. Zolang het ondergeschikt is, moet het kunnen. Dan is het gewoon een goed gebruik van beschikbare ruimtes. Ik ben het wel met u eens dat het niet de hoofdmissie van het Kaaitheter is om fuiven te organiseren. Ik zie dan eerder een louter ontvangende functie. Zij moeten het etiket Kaaitheter niet op die fuiven plakken, gewoon hun ruimten openzetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de overname door de VRT van het aandeelhouderschap van 100 percent in de Var

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de aankoop van Var-aandelen door de VRT

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, het aandeelhouderschap van de nv Vlaamse Audiovisuele Regie (Var) is in deze commissie al vaker een punt van discussie geweest. Ook het feit dat de Var moeilijk, om niet te zeggen niet, te controleren is noch door dit parlement noch door het Rekenhof, heeft al meermaals het onderwerp van gesprek en van debat uitgemaakt. Onder meer vanwege de belangenvermenging die er was met het 10 percentaandeelhouderschap van Corelio in de Var, heeft men bij de VRT de beslissing genomen om de resterende 10 percent aandelen van de Var over te nemen. Deze beslissing werd genomen om ervoor te zorgen dat er geen belangenvermenging meer mogelijk was en om te zorgen voor meer transparantie.

Op 21 april 2010 werd de overeenkomst ondertekend tussen VRT en Corelio. De mediagroep Corelio trekt zich volledig terug uit de Var, en de VRT neemt die aandelen over. Minister, welk bedrag werd betaald voor de resterende 10 percent aandelen? Dat is niet geheel onbelangrijk omdat men op voorhand die aandelen ging schatten en ging kijken wat hun waarde was vooraleer over te gaan tot de aankoop ervan. In hoeverre is het advies dat over de waarde van die aandelen werd gegeven, gevolgd? De volgende vraag leeft, denk ik, in heel deze commissie: gaat het 100 percentaandeelhouderschap van de VRT nu zorgen voor transparantie? Deze commissie, en dus het Vlaams Parlement, vraagt daarom. In het verleden kon noch dit parlement noch het Rekenhof inzage krijgen in de documenten van de Var. We hebben hier altijd over de partijgrenzen heen gesteld dat die transparantie noodzakelijk is.

Zijn er nog bijkomende gevolgen van het feit dat de VRT alleenaandeelhouder is van de Var? Ik heb namelijk opgevangen dat er bij de VRT plannen waren om bepaalde delen van de VRT onder te brengen bij de Var. Een van de suggesties die werden gedaan, was om VRT Line

Extensions onder te brengen bij de Var. Is dat zo? Zullen er bepaalde delen van de VRT bij de Var worden ondergebracht? Wat zullen hiervan de gevolgen zijn? Iets als VRT Line Extensions moet aan de controle van zowel het Rekenhof als het parlement worden onderworpen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, het is niet de bedoeling om de hele voorgeschiedenis van deze verkoop te schetsen. Maar het is toch goed om eens wat cijfers te noemen.

De Var, de VRT-mediaregie, had in 2008 een omzet van bijna 75 miljoen euro. Dat is 3 miljard oude Belgische franken. De VRT was tot voor kort voor 90 percent aandeelhouder van de Var. Zoals de heer Wienen het al zei, heeft men er blijkbaar voor gekozen om die laatste 10 percent te verkopen. De raad van bestuur ging ermee akkoord. Er was een gemeenschappelijke intentieverklaring tussen de VRT en Corelio. De gedelegeerd bestuurder van de VRT kreeg het mandaat om het verkoopproces op te starten en te begeleiden.

Minister, op basis van uw antwoorden op mijn interpellaties en vragen om uitleg werd een neutrale adviseur aangesteld die de waardebepaling zou maken van die resterende 10 percent aandelen.

Het persagentschap Belga meldde dat Corelio zich had teruggetrokken als aandeelhouder van de reclameregie. Minister, dit betekent dat de Var voor 100 percent een volle dochter is van de openbare omroep. We hebben er hier al meerdere keren over gedebatteerd, onder meer naar aanleiding van de toestanden rond Corelio, Sanoma, Woestijnvis en de hele onafhankelijkheid van de openbare omroep.

Minister, ik hoop een concreet en daadwerkelijk antwoord te krijgen op een aantal vragen. Kunt u bevestigen dat de VRT effectief de 10 percent Var-aandelen van Corelio heeft opgekocht? Indien wel, wanneer vond deze verkoop effectief plaats en wie heeft deze verkoop voor de VRT afgehandeld? Dat is niet onbelangrijk, ook in verband met neutraliteit en dergelijke. Indien niet, wanneer zal deze verkoop afgehandeld zijn? Wat was de conclusie van de aangestelde adviseur over de waardebepaling van de Var? In welke mate werd de aanbeveling van de adviseur opgevolgd voor de instelling van de verkoopprijs van de Var-aandelen? Was dat een rapport, dat men volledig heeft gevolgd, of was dat ergens een stok in twee? Het is belangrijk dat daar duidelijkheid in wordt gebracht.

Indien de verkoop effectief heeft plaatsgevonden, wat heeft de VRT dan uiteindelijk betaald om van de Var een 100 percent VRT-dochter te maken? Het antwoord is voorspelbaar. Ik heb de bui al zien hangen in de pers. De VRT zegt dat ze een vertrouwelijkheidsclausule heeft ondertekend en dat het niemand wat aangaat. Maar dan moet men bij de VRT toch stilaan eens consequent beginnen worden. Het is niet de eerste keer dat er een transactie was tussen Corelio, de Var en de VRT. Destijds, 15 jaar geleden, was de verhouding 15 percent BRTN en 45 percent Corelio. Om die verhouding te realiseren, heeft de privésector toen 22 miljoen euro geïnvesteerd. In 2000 is het aandeel gezakt van 45 percent naar 10 percent. Toen is 35 percent verkocht, en de VRT heeft daarvoor 12,4 miljoen euro betaald. Toen hebben beide partijen dat cijfer meegedeeld. Als men nu spreekt over een vertrouwelijkheidsclausule, dan roept dat toch vragen op.

Ik geef een anekdote over de vertrouwelijkheid van bepaalde cijfers. We hebben hier al gediscussieerd over het voetbalcontract, Woestijnvis en andere zaken, waarop stevast het antwoord kwam dat dit ons niet aangaat. Afgelopen vrijdag kon iedereen meemaken dat de top van Belgacom doodleuk de media-investeringen van het bedrijf meedeelde. Ik dacht nochtans dat dit allemaal supergeheim was. Hierover moet duidelijkheid worden gecreëerd.

Een vierde en laatste vraag is deze: als de Var volledig in handen is van de VRT, is de parlementaire controle en de controle van het Rekenhof op die mediaregie dan van

toepassing? U hebt dat in het verleden al enkele keren gezegd, als ik me niet vergis. En hoe argumenteert u uw standpunt?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, het is mijn standpunt dat het een goede zaak is dat de VRT de resterende aandelen van Corelio heeft overgenomen. Wat het statuut van de Var ook is, dat zorgt voor duidelijkheid, want de Var heeft een bijzondere relatie met die openbare omroep. Ik juich dat toe.

Ik doe zo evenwel geen afbreuk aan de vragen van de collega's, want ze zijn terecht. Aansluitend bij de laatste vraag van de heer Decaluwe, hoop ik dat de Var in de toekomst voor de samenleving en voor ons – de vertegenwoordigers van die samenleving – op een transparante wijze zal werken. Ik spreek niet over een parlementaire controle, want ik ken de juridische kant van de zaak onvoldoende. Controle is nodig, weliswaar niet tot op het niveau van elk onderhandeld reclamecontract. Maar er zijn ten minste toch een jaarrapport en jaarrekeningen nodig, zodat naast de dotatie voor de VRT die belangrijke financiële injectie vanwege de privésector in beeld komt.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik hou het kort, want er zijn al veel goede vragen gesteld. Aanvullend heb ik nog enkele specifieke vragen, ervan uitgaand dat de overname is gebeurd. Er is hier al gevraagd wat die overname heeft gekost. Ik zou graag willen weten waar de VRT die middelen heeft weggehaald. Zijn ook de bestaande deals die onder de paraplu van Corelio zaten en waar wij geen inzage in kregen omdat het om een privéonderneming met aandeelhouders ging die autonoom van de VRT is, overgenomen en gewaardeerd? Er is immers de waardering van de aandelen, maar daarnaast ook de waardering van de bestaande deals inzake ruiltransacties en strategische en conceptuele overeenkomsten die niet in het aandelenpakket as such zitten.

Als de Var voor 100 percent eigendom van de VRT is geworden, hoe zit het dan met de contractuele voorwaarden? Iedereen weet dat de Var, de VRT en Corelio een 'innig huwelijk' hadden. Het was ook een intiem huwelijk, want niemand mocht erbij. Betekent dit nu dat al die deals openvallen, voor De Persgroep of Concentra bijvoorbeeld? Er is ook nog het aandeelhouderschap of de participatie van de Var in 'Pebble Media' – iets wat de Var op de online markt actief maakt. Welke impact heeft de overname op die lopende contracten?

Ten slotte ga ik ervan uit dat we, nu de Var voor 100 percent een dochter van de VRT is geworden, en in het licht van onze vorige discussies over transparantie, vanaf nu kunnen rekenen op de vrijwillig aangeboden en zeer volledige inzage van alles wat de Var doet.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik sluit me aan bij de vorige sprekers: de N-VA is van mening dat het een goede zaak is dat de aandelen nu in één hand komen te liggen. De oude situatie waarbij privépartner Corelio voor een relatief kleine inbreng een flinke vergoeding kreeg, hebben we hier al besproken. De nieuwe situatie moet voor meer transparantie zorgen.

We hebben begrip voor het standpunt dat politici niet alles moeten weten. Wij moeten niet elk advertentiepakket tot drie cijfers na de komma kennen, maar de grote lijnen moeten we kunnen zien.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Veel vragen zijn al gesteld, dus ik zal het kort houden. Tijdens de vorige commissievergadering heb ik al gezegd dat er duidelijkheid moet worden gecreëerd over de financiële stromen als we goede beslissingen willen nemen voor de evaluatie van de beheersovereenkomst en de opmaak van een nieuwe. De overname kan een goede zaak zijn, als dat leidt tot een grotere transparantie. Wij vragen ons af of de onduidelijke transacties uit

het verleden zo uit de wereld kunnen worden geholpen. De controlemechanismen komen nu te vervallen. Er is duidelijkheid nodig, en het zou goed zijn als het Rekenhof inzage zou krijgen.

De overname heeft geld gekost. Ik heb begrepen dat de heer Missorten van Corelio openlijk heeft gezegd dat hij niet van plan was om dat aandeel van 10 percent aan de VRT cadeau te doen. Hoeveel heeft die overname dan wel gekost? En in welke mate valt die belangrijke financiële inspanning te rijmen met het besparingsplan waaraan de VRT op dit moment werkt? Vorige week stelde ik nog een vraag over de internetregie. Is het de bedoeling om de internetregie, die vandaag door Pebble Media wordt verzorgd, in de Var te integreren?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De VRT heeft inderdaad de participatie van 10 percent die Corelio nog in de Var had, overgenomen. De transactie werd vooraf goedgekeurd door de raad van bestuur van de VRT en de overnameovereenkomst werd tussen de VRT en Corelio ondertekend op 21 april. Willy Wijnants, algemeen directeur Algemene Zaken, onderhandelde over de overeenkomst en Piet Van Roe, gedelegeerd bestuurder ad interim, heeft ze mee ondertekend.

Het rapport van de aangestelde adviseur, die een waardebepaling heeft gemaakt van 10 percent, is een uitgebreid, maar strikt vertrouwelijk document. Het bevat een professioneel uitgevoerde waardering. De onderliggende parameters werden met de twee partijen afgetoetst. Het rapport geeft als besluit een waarderingsvork. Het besluit uit het waarderingsrapport vormde het vertrekpunt van de onderhandelingen tussen Corelio en de VRT en de verkoopprijs waarover een akkoord werd bereikt, was conform de waarderingsvork waartoe de adviseur concludeerde.

De raad van bestuur van de VRT kreeg een toelichting over de gebruikte waardebepalingsmethodologie en het besluit van de onafhankelijk expert. Voorafgaand aan de vergadering van de raad van bestuur bestudeerde het Strategisch Comité Var, een comité binnen de raad van bestuur, het volledige waarderingsrapport en bracht een gunstig advies over de transactie uit. De regels van corporate governance zijn binnen de VRT gevolgd. Binnen de raad van bestuur en het gespecialiseerd comité Var is daarover de nodige transparantie geweest.

De prijs waarover een akkoord werd gevonden, was conform de waarderingsvork uit het besluit van het waarderingsrapport van de onafhankelijke expert. De raad van bestuur keurde de transactie, met inbegrip van de prijs, goed. De overeenkomst tussen Corelio en de VRT bevat een vertrouwelijkheidsclausule, en de prijs kan dan ook niet publiek worden vrijgegeven.

De Var oefent een commerciële activiteit voor de VRT uit. Omwille van de transparantie en de nood aan een meer gescheiden boekhouding wordt deze activiteit in een aparte vennootschap gevoerd. Iedereen heeft toegang tot de balanscentrale en de neergelegde jaarrekeningen en kan mee waken over die transparantie, zij het wel rekening houdend met de concurrentiële omgeving.

Door de mediaconcentratie in Vlaanderen en de rol van Corelio hierin, kon in het verleden zeker een perceptie van belangenvermenging ontstaan. Hierover is in deze commissie verschillende keren gesproken. Wij waren vragende partij dat die situatie geen aanleiding meer zou geven tot discussies. We zijn allemaal tevreden dat er een einde is aan het bestuursmandaat en de participatie van Corelio, maar ook aan de perceptie van de belangenvermenging in functie van de mediaconcentratie.

De Var blijft uiteraard een commerciële nv van privaat recht. De aandelen zijn overgegaan, maar voor de rest is er niets gewijzigd. De Var blijft haar statuut behouden, wordt niet met overheidsgeld gefinancierd, voert een gescheiden boekhouding en oefent een commerciële activiteit, en geen taak van openbare dienst uit. Het Rekenhof heeft, ten behoeve van het

parlement, een controlebevoegdheid enkel ten aanzien van overheden en openbare instellingen en oefent daarop een financiële controle, een wettigheidscontrole en een controle op de goede besteding van openbare gelden uit.

In het kader van haar financiële controle onderzoekt het Rekenhof de rekeningen en gaat daarbij de juistheid, betrouwbaarheid en volledigheid van de financiële staten na. Het oefent ook een wettigheidscontrole uit op de publieke ontvangsten en uitgaven. Tot slot controleert het a posteriori de goede besteding van de gelden in het licht van de principes van zuinigheid, doeltreffendheid en doelmatigheid.

Het Rekenhof heeft ook een informatieopdracht ten aanzien van het parlement. Het is vandaag nog altijd niet bevoegd ten aanzien van Var. Dat volgt uit het decreet en uit de opdracht die het op basis van het decreet heeft. De aandelenwijziging wijzigt daar in principe niets aan. Het oefent dan ook geen controle op zich uit op de Var, maar kan wel alle contractuele relaties van de VRT met de Var, onder meer de regieovereenkomst die de VRT met de Var heeft gesloten, controleren.

Dat betekent ook niet dat de Var aan geen enkele controle is onderworpen. Behoudens de jaarlijkse controle door een bedrijfsrevisor, wordt de Var uiteraard regelmatig opgevolgd vanuit de VRT, enerzijds op het niveau van de gedelegeerd bestuurder en de financiële directie, anderzijds door de raad van bestuur. De raad van bestuur heeft voor die opvolging een strategisch comité Var opgericht in haar eigen schoot. Dit comité heeft vanuit haar aandeelhouderschap en vanuit haar bestuursmandaat ruime onderzoeksbevoegdheden ten behoeve van de raad van bestuur van VRT.

Onder de vaste aanwezigen op dit strategisch comité zijn er vier leden van de raad van bestuur van de VRT en de gemeenschapsafgevaardigde van de VRT. Het management van de Var wordt regelmatig uitgenodigd op de vergaderingen van het strategisch comité om toelichting te geven over haar beleid. In de raad van bestuur van de Var zetelt één raadslid van de VRT. Ook gebeurt er jaarlijks een controle door de gemeenschapsafgevaardigde met betrekking tot de toepassing van de knipperlichtenprocedure.

Door de uittreding van Corelio en het einde van het bestuurdersmandaat, is de volledige raad van bestuur van de Var thans een emanatie van haar aandeelhouder. De Var werd destijds opgericht om uitvoering te geven aan de beslissing van de Vlaamse regering om de publieke omroepopdracht te financieren met een gemengd financieringsmodel. Dit blijft zo in de toekomst, tot wij er iets aan wijzigen door een decreet of een beheersovereenkomst. Er zijn op dit moment nog geen concrete plannen voor een wijziging, uitbreiding of inkrimping van het maatschappelijk doel of van de activiteiten van de Var. Die discussie zullen we zeker voeren wanneer we ter voorbereiding van de beheersovereenkomst spreken over het financieringsmodel van de VRT, en welke rol de reclame en dus de reclameregie al dan niet zullen spelen.

Alle bestaande contracten blijven lopen. Er verandert in se niets aan de juridische situatie van de Var, noch aan de contracten die ze heeft. Een argument dat vroeger werd ingeroepen om bepaalde informatie moeilijker te laten doorstromen, namelijk privépartners inzetten, valt nu weg. Ik ga ervan uit dat, zonder een voorafname te doen aan discussies over beheersovereenkomst of wijziging van het Mediadecreet, het voor de VRT gemakkelijker moet zijn om specifieke vragen te beantwoorden, ook van parlementsleden, in verband met de werking van de Var. Een argument, de belangen van de privéaandeelhouder, valt nu weg. Op dat gebied moet het mogelijk zijn om meer transparantie te bieden binnen het kader dat hetzelfde blijft.

In de begroting 2010 van de VRT zijn er voldoende liquide middelen om die aandelen te kunnen financieren. Dat werd gefinancierd uit de cashmiddelen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, u zegt dat er wat meer transparantie mogelijk is. Maar uit uw volledige antwoord blijkt dat we met de verzoeken omtrent de Var en de relatie van de Var met de VRT nog geen stap verder zijn. De Var blijft nog altijd een nv van privaatsrecht, die zowel aan de controle van het parlement als aan die van het Rekenhof ontsnapt. Dat blijkt ook uit hoe een en ander tot stand is gekomen.

We komen de prijs van wat de overname van die 10 procent heeft gekost, niet te weten. Meer zelfs, we komen ook niet te weten wat de waardering was. En nog slechter wat transparantie betreft: ook de raad van bestuur van de VRT komt niet te weten wat die waardering is, en moet het stellen met het advies van het strategisch comité van de Var, waarin wordt gesteld dat die wordt gevolgd, dat het bedrag daarin zit. Als men dat verstaat onder meer transparantie van de Var, dan hebben we al een heel slechte start gemaakt. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Mijnheer Caron, u zegt dat het business is. Als men in het verleden wel kon weten wat bijvoorbeeld de overname van 35 procent van de aandelen van de Var heeft gekost, dan vraag ik me af waarom dat nu niet geweten kan zijn, waarom dat zo'n belangrijk bedrijfsgeheim is. Ook het maatschappelijk doel wordt niet gewijzigd: het blijft een nv van publiek recht.

De transparantie komt er dus niet, toch niet de transparantie die vanuit het parlement en vanuit deze commissie wordt gevraagd. Dan hoop ik dat de collega's die in het verleden al uitspraken hebben gedaan over wat de gevolgen daarvan zijn, woord zullen houden. De Var blijft voor 100 procent eigendom van de openbare omroep. Als men die dingen dan toch zo halsstarrig wil geheimhouden en geen inzage wil geven aan dit parlement en de Vlaamse Regering, die eigenaar zijn van de openbare omroep, wordt het tijd om het over een andere boeg te gooien – en dan kijk ik vooral naar de collega's van de meerderheid. Wie niet horen wil, moet voelen, zou ik zeggen. Dan moeten we, collega's van de meerderheid, maar eens enkele decreten herbekijken om ervoor te zorgen dat die controle onder meer door het Rekenhof mogelijk wordt. Als men blijft weigeren en dit categoriseren onder bedrijfsgeheimen, moet de meerderheid, die dat ook heeft aangekondigd, zich maar eens wat steviger opstellen.

De heer Carl Decaluwe: Minister, bedankt voor het antwoord. Ik denk dat iedereen tevreden is dat er inderdaad meer zuiverheid is, op dat vlak toch.

Ik zal straks het schriftelijk antwoord nog eens twee of drie keer lezen, want het is allemaal niet zo eenvoudig. Als ik u aandachtig heb beluisterd, is er controle van het Rekenhof tot op een bepaald niveau, ook na regiecontracten en de rest. Dat is al positief. Maar ik blijf op mijn honger. Ik hoef die contracten niet te zien. Dat interesseert me niet zo. Mij gaat het over de marktconformiteit en de link naar het knipperlichtenmodel. Dat moet worden opgelost. Als dat niet wordt opgelost, vormt dit een schitterende bijlage bij een potentiële klacht bij Europa over knipperlichten en transparantie. Mijnheer Wienen, u hoeft zich echt geen zorgen te maken: mij gaat het over marktconformiteit. Het moet eerlijk zijn voor alle markspelers en niet marktverstrend.

Minister, ik heb begrepen dat u naar een oplossing zoekt. We zullen bij de budgetcontrole zien wat de oplossing is. Misschien geeft men er op een of andere manier een verklaring bij dat het gecontroleerd is en marktconform. Dan ben ik deels tevreden. Het moet er wel komen, anders blijven we om de hete brij draaien.

Wat het bedrag zelf betreft, vind ik het vanuit de VRT en Corelio stilaan lachwekkend. Bij elke grote beursgenoteerde transactie is er absolute transparantie over bedragen en gelijk wat. Dat is ook business, mijnheer Caron, nog veel grotere business dan de VRT. United Airlines en Continental Airlines zijn gisteren samengegaan. Op het ogenblik dat de deal rond is, kennen wij het bedrag. Dat is de logica zelf. Maar voor wat gemorrel in de marge hier kan dat blijkbaar niet.

Binnen 2 jaar weten we het ook. Als het cash is betaald, weten we het wanneer de rekening van de VRT door het Rekenhof gecontroleerd wordt via het inzagerecht. Vertrouwelijkheidsclausule of niet, als het over cash geld gaat, gaat de parlementaire inzage voor. We zullen wat geduld moeten hebben, maar vroeg of laat zal het kenbaar gemaakt worden.

Minister, dat is een spelletje van de VRT. We hebben het vrijdag meegemaakt bij Belgacom. Het is allemaal strategisch en operationeel, maar in de sector zelf weet blijkbaar iedereen het. Je hoeft geen grote rekenaar te zijn. Het was 12,4 miljoen euro voor 35 percent. Er zijn ondertussen misschien nieuwe marktomstandigheden. Ik weet het niet. Misschien is het 4 of 5 miljoen euro, volgens een simpele regel van drie. Het zou me verwonderen dat het zoveel is, omdat de marktomstandigheden anders zijn dan in de vorige periode. Naar mijn inschatting gaat het niet om een spectaculair bedrag. Daarom begrijp ik niet waarom men dit niet kenbaar maakt.

Er is al verwezen naar Pebble Media. Ik wil een oproep doen. We hebben dit geforceerd voor de neutraliteit. Bij ons bezoek aan Belgacom hebben we gevoeld dat er een enorm spanningsveld is tussen de distributienetbeheerders. Dat gaat over big business. In de reclameregie hebben de Var, die 100 percent VRT is, Telenet en Concentra elk een derde van Pebble Media. Als je weet dat die markt zal groeien, is dat opnieuw een enorm spanningsveld tussen de distributeurs en ook opnieuw tussen de uitgevers via Concentra. Als we pleiten voor neutraliteit, kunnen we dat misschien ook eens in de realiteit brengen. Als de reclameregie op de radio en op tv neutraal is vanuit de VRT, pleit ik ervoor dat het ook zo is voor de nieuwe markten. Anders gaan we van de Var-problemen naar de Pebble-problemen. Dat kan niet de bedoeling zijn.

De heer Bart Caron: Dank u wel voor het antwoord, minister. Zolang het de belangen niet schaadt van de VRT en de Var, moet er een maximale transparantie zijn. Dat moet het uitgangspunt zijn voor een publieke omroep. Het is niet aan het parlement om de dagelijkse omstandigheden van reclameregie te volgen. Daar zijn allerlei contracten en bewegingen. We moeten ervan uitgaan dat een commercieel bedrijf dat kan. Dat is een businessmodel. Daar zit men in een commerciële omgeving en moet men met de wapens kunnen strijden die daar worden gehanteerd. Dat volg ik perfect als u dat zo uitlegt.

Er is wel een grens. De heer Decaluwe heeft eigenlijk gelijk over de prijs van die 10 percent aandelen. Elders in de wereld draait niemand daar zijn hand voor om. Daar zegt iedereen dat. Het schaadt of baat het bedrijf VRT niet als wij de prijs kennen. Het zou wel schadelijk zijn om elke onderhandeling over het tarief van een reclamespot bekend te maken zodat de concurrentie perfect kan volgen hoe de prijzen evolueren. Dat zou pas niet correct zijn.

Minister, u zegt dat we in het licht van de nieuwe beheersovereenkomst bepaalde zaken meer moeten preciseren. Dan gaat het vooral over de wijze waarop contracten worden afgesloten tussen de VRT en de reclameregie en hoe die transacties gebeuren. Zoals de heer Decaluwe zegt, moeten we opletten, als het gaat over participaties van de Var in andere filialen of met andere partners, dat we niet een halo-effect krijgen: dat dingen in een andere gedaante terugkeren langs de achterdeur die we langs de voordeur uitgeleide hebben gedaan.

Ik pleit ook voor transparantie, maar zonder de commerciële belangen te schaden. Dat vereist een heel genuanceerde benadering. Ik dring erop aan om die nuance vast te houden.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb het er nog altijd moeilijk mee dat een door de overheid gesubsidieerd bedrijf als de openbare omroep zich op de privémarkt begeeft met een 100 percent commercieel dochterbedrijf en wij als parlementsleden enkel inzage hebben in wat we geven en uitgeven via de VRT. Daar waar het grote verhaal zit van alle commerciële inkomsten, die worden opgelegd vanuit de politiek door de gemengde financiering, heb je geen inzage. Het knipperlichtenmodel staat ter discussie. Je moet geld geven aan de VRT, maar je kunt niet zien of het wel terecht is. De transparantie is zeer belangrijk. De perceptie is niet weg. Het lijkt nu helemaal niet allemaal in orde. We staan voor een gesloten deur.

De Var is een commercieel bedrijf dat voor 100 percent afhankelijk is van de VRT. Ik ga ervan uit dat, als je het politiek benadert, de Var vanaf nu openstaat voor bijvoorbeeld alle reclamevoering op de openbare omroep, ook voor concurrerende partners. Dat er nu op Studio Brussel spots mogen komen van Radio Nostalgie. Het is toch een beetje de taak van de Vlaamse overheid? We mogen toch vragen dat Q-music reclame mag maken op Studio Brussel? Wij staan toch open voor de volledige markt? We zijn nu toch voor 100 percent verantwoordelijk voor die openheid? Wel, dan ga ik er toch van uit dat wij, in het kader van de transparantie en van het Vlaamse beleid om alle spelers aan bod te laten komen, vanaf nu het verschil zullen horen. Nu bestaat niet meer het excuus dat het te maken heeft met het 10 percentaandeelhouderschap van Corelio. De Coreliogevoeligheid is nu weg. Iedereen – de Concentra's van deze wereld, de Roularta's – mag vanaf nu concurrerend adverteren op de VRT, zowel de tv als de radio, online enzovoort.

Het is positief dat we heel snel de privémarkt in Vlaanderen zullen moeten stimuleren en zeggen dat hij toegang heeft bij de openbare omroep om reclamecampagnes uit te werken. De brieven van de Var over de gevoeligheid van Corelio naar bepaalde klanten moeten niet meer worden verstuurd. Er zijn voorbeelden genoeg. Het zou een enorm opbrengstmodel voor de VRT kunnen worden, maar dan moeten ze alle deuren open gooien.

U begrijpt dat ik dit natuurlijk tot achter de komma in de gaten zal houden. Dit komt eraan en ik ben nog altijd benieuwd hoeveel ze dan uit die cash, die liquide middelen, tevoorschijn hebben getoverd.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijn collega's hebben al meer dan genoeg opmerkingen gemaakt.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, er ontbreekt nog een zaak. In hoeverre zullen er delen van de VRT in de Var worden ondergebracht? Als dat het geval is – en ik kijk naar het feit dat er zeer weinig controle mogelijk is –, zou dat een heel slechte zaak is.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb daarop geantwoord dat er voorlopig geen aanwijzingen of intenties zijn om de missie of de visie van de Var te verruimen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■